

Studie behorend bij geloofspunten 16 en 21

Serie predikingen in het voorjaar 1995

Over het thema: gemeente zijn

In de komende weken wil ik een aantal keren spreken over het gemeente zijn.

De eerste vraag is dan: wat is de gemeente?

Welk beeld, welke gedachte, welk verlangen heb je hierbij zelf?

Begrijpt een niet-christen als je zegt: ik ben deel van de Gemeente (met een hoofdletter)
of als je zegt: ik ben deel van die of die gemeente.

Het NT woord is ecclesia en dit betekent er uitgeroepen.

Waaruit? Een geroepene vanuit de wereld, de duisternis Kol 1:13

Waarom? Om als wedergeboren mensen tezamen een heilige natie te vormen ten dienste
van het Koninkrijk van God en een bruid voor de Bruidegom.

We spreken over:

- a. De universele gemeente: alle mensen van alle tijden en alle plaatsen, die op grond van hun geloof in Jezus Christus kinderen van God zijn en bij Hem horen
- b. De plaatselijke gemeente: groepen van gelovigen, in bepaalde plaatsen, streken of landen in een bepaalde tijd

Wat is de gemeente niet?

- Een doel op zichzelf
- Een instituut of organisatie
- Gebouw of een kantoor
- Een ziekenhuis of therapeutisch centrum
- Een Bijbelschool
- Een vereniging
- Programma's

Het is niet: ik ga naar een kerk/gemeente

Het is: ik ben (deel van de) gemeente

Wat is de gemeente wel?

De bijbel geeft ons verschillende beelden van de gemeente.

Ik geloof dat God deze beelden heeft gegeven om de mensen in staat te stellen ons een voorstelling van de gemeente zo God die bedoelt heeft te kunnen maken.

Voorbeelden van deze beelden zijn:

- De gemeente als bruid van Jezus
- De gemeente als kudde
- De gemeente als gezin van God
- De gemeente als zout en licht
- De gemeente als lichaam van Christus
- De gemeente als leger van God
- De gemeente als koninklijk priesterschap
- De gemeente als huis van God

De gemeente als bruid van Jezus

8-1-95

Als er een bruid is dan is er ook een Bruidegom. Jezus is de Bruidegom.

Dit beeld van bruid en Bruidegom geeft ook een bepaalde verhouding aan tussen Jezus en zijn gemeente. Dit beeld heeft God ons gegeven om ons als mensen iets te kunnen voorstellen.

Daarom is het ook goed om naar de oorspronkelijke Bijbelse betekenis te kijken van het bruid en Bruidegom en van de huwelijksverhouding tussen man en vrouw.

- ◇ Johannes de dooper gebruikt dit beeld bij zijn getuigenis over Jezus (Joh 3:29)
- ◇ Jezus zelf gebruikt dit beeld ook:
In de gelijkenis van de 10 maagden spreekt Jezus ook over het tegemoet gaan van de Bruidegom (Mat 25:1-13)
Zijn eerste wonder deed Jezus op een bruiloft
- ◇ In het boek Openbaringen komt het beeld ook naar voren
(Openb 19:6-8 en Openb 22:17)

Als kind van God mogen we ons deel weten van de bruidsgemeente

De Bruidegom die uitzielt naar Zijn bruid

De bruid die uitzielt naar haar Bruidegom

Naast Zijn bedieningen van: Profeet, Priester, Koning, Rechter, Doper met de Heilige Geest is Jezus voor de gemeente de Bruidegom.

De Heilige Geest is de bruidswerver

In het OT zien we de bruidswerver een aantal keren terugkomen. De bruidswerver is dan een soort tussenpersoon die uit gaat om de bruid te zoeken. Hiervoor krijgt hij ook aanwijzingen, onderhandelt over en zorgt voor de voorbereidingen van de bruid en leidt haar op de dag van de bruiloft naar de Bruidegom toe. Een voorbeeld is Eliëzer, de huisknecht van abraham, die door Izaäk een vrouw moest gaan zoeken. Gen 24

Toen Jezus naar de hemel is gegaan om de bruidswoning klaar te maken, zond Hij vanuit de hemel de Heilige Geest om in deze wereld een bruid voor zich te werven en haar op de ontmoeting met de Bruidegom voor te bereiden.

Gebed: o Heilige Geest bereid mij voor op de komst van Jezus, de Bruidegom, neem alle liefde tot de wereld, tot het vlees, tot het oude ik uit mij weg en vervul mij met een heilige liefde voor Jezus de Bruidegom. Geef mij de bruidssieraden, geef mij het reine bruidskleed, geef mij een hart dat alleen maar voor Jezus zal kloppen.

De gemeente als bruidsgemeente

Een bruid is iemand die in een overgangsfase verkeert. Ze is geen vrij meisje meer en ze is ook nog geen vrouw, die tot volle ontplooiing is gekomen. Ze is geen bruid om bruid te blijven, maar zij is bruid om vrouw te worden.

Dit is ook het karakter van de bruidsgemeente. Dat wil zeggen dat zij niet meer vrij is. Jezus heeft haar Zijn liefde verklaard en zij heeft die liefde aanvaard en hem het jawoord gegeven. Ze is als het ware met hem ondertrouwd. Dit betekent dat het 'flirten' met de wereld gelijk is aan overspel.

De gemeente als bruidsgemeente, dat wil ook zeggen dat haar volle heerlijkheid nog niet is aanschouwd.

“als Hij zal geopenbaard Zijn, dan zullen wij Hem gelijk wezen” (1 Joh 3:2).

De taak van de bruidsgemeente

1. Wachten op en voorbereiden voor de Bruidegom
2. Zich rein bewaren voor de Bruidegom
3. Velen uit te nodigen om deel te worden van de bruid

1. Wachten op en voorbereiden voor de Bruidegom

Wachten in een verwachting, met zekerheid dat Hij komt (de gelijkenis van de 10 maagden)

Tijdens dit wachten moet de bruid zich ook toegewijd voorbereiden voor haar verbintenis met Jezus. Ze moeten trachten af te leggen wat Hem misshaagt, en trachten aan te leren wat haar verbintenis, relatie met hem mooier, blijer en gezegender kan maken.

Aspecten van de voorbereiding:

- a. Zorgen voor een passend bruiloftskleed - een witte jurk als symbool van een geheiligd en rein leven.

Het proces van heiligmaking in ons leven is het werken aan ons bruidskleed.

De boodschap van: bereidt u.

- b. Zorgen voor een uitzet in het huwelijk:
Door het doen van werken van gerechtigheid, geloof en liefde een schat verzamelen voor de toekomst
- c. Voorbereiding voor toekomstige taak: heersen
- d. Afleggen wat de Bruidegom mishaagt
- e. Aanleren en oefenen wat de Bruidegom graag in haar ziet
- f. Toebereiding op en toewijding aan de Bruidegom en niet flirten met anderen. Een liefde tot de wereld, tot het vlees, tot het eigen ik is ontrouw aan de Bruidegom
- g. Zich verlustigen in datgene wat zich aan de zijde van de Bruidegom zal wachten

2. De gemeente moet zich rein bewaren van de wereld:

Dit is de opdracht tot en reden tot levensheiliging (1 Thess 4:3). Een heilige afzondering van de wereld om zich rein te bewaren voor Christus.

Is het hart van de bruid volledig gericht op de Bruidegom of wordt er geflirt met de wereld en wordt het bruidskleed bezoedeld?

2 Petrus 3:12 (spoedende is in de grondtekst: de komst van de dag verhaasten, bespoedigen door een heilige levenswandel > vers 11).

3. Velen uit te nodigen voor het deel worden van de bruid en het kunnen deelnemen aan de bruiloft:

De Bruidegom zal en kan komen als de bruid compleet is. Zodra de laatste aan haar is toegevoegd zal de Bruidegom komen.

Het grote belang van evangelisatie en zending! Een bruidsgemeente die naar Jezus uitziet en op Jezus wacht zal ook een bruidsgemeente zijn die anderen tot Jezus uitnodigt.

Wat de bruidsgemeente is voor haar Bruidegom

1. De bruid is voor de Bruidegom het loon voor Zijn smarten.

Jezus heeft uit liefde voor Zijn bruid vele smarten geleden.

De Bruidegom heeft Zijn bruid gekocht en betaald met Zijn bloed, met Zijn leven.

Openb 19:7-9

De Bruidegom ziet uit naar het loon van Zijn lijden. Hebr 12:2 “die om de vreugde welke voor Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft...” de vreugde omdat Hij wist dat Hij hiermee Zijn bruid kon verwerven en verenigd zou worden met Zijn bruid.

De bruid is verworven door de liefde en gekocht door het bloed. Als de bruid een vrije geweest zou zijn, dan had Jezus Zijn bruid door liefde kunnen winnen. De bruid was echter een slavin die onder de macht van anderen stond en zij moest van haar eigenaar worden vrijgekocht. Na dit vrijkopen heeft Jezus Zijn bruid Zijn wondere, Goddelijke liefde verklaard.

Jezus kocht de slavin van de zonde eigenlijk niet vrij, maar Hij kocht haar tot de Zijne. De prijs die de Bruidegom betaalde, Zijn leven en Zijn bloed zou men, naar oosters gebruik, ook de bruidsschat kunnen noemen.

Zo is de vrijgekochte een beminde - een geliefde geworden.

2. De bruid is de geliefde van Zijn hart en het voorwerp van Zijn voortdurende liefde geworden.

Al de liefde van het hart van Jezus de Bruidegom gaat uit naar de bruid. (zie hiervoor het beeld dat gegeven wordt in hooglied 4).

De Bruidegom wil geliefd worden door Zijn bruid met de eerste liefde (Openb 2:4) en Hij verlangt naar de ontmoeting met Zijn bruid.

Wat is de Bruidegom voor Zijn bruidsgemeente

1. De Bruidegom is in de eerste plaats de lossen van Zijn bruid. De bruid moest worden vrijgekocht uit de slavernij en Hij betaalde hiervoor een geweldige bruidsschat.
2. De Bruidegom moet het 'doelwit' van de bruid zijn.
3. Gaat het bij de Bruidegom in en bij alles om haar, het moet nu ook bij de bruid in en bij alles om de Bruidegom gaan.
4. De Bruidegom is het loon der smarten voor de bruid.
De Bruidegom is de heerlijke 'vergoeding' voor alles wat wij om Zijns Naams wil hebben geleden. De vereniging met onze Bruidegom zal eens al onze tranen van onze ogen afwissen.

De bruiloft van de bruid en de Bruidegom

In Openb 19:7-9 wordt gesproken over de bruiloft van het lam. God bereidt Zijn zoon een bruiloft en deze bruiloft zal de heerlijke en eeuwige verbintenis met de Bruidegom brengen.

Het gaat immers om de Bruidegom en niet om het feest.

Vanaf die bruiloft zal de bruid met haar hemelse Bruidegom verenigt zijn.

De bruidsgemeente en haar toekomst

Van ondertrouwd meisje naar vrouw

Joh 17:24

Voor eeuwig verbonden met de Bruidegom

Het aanschouwen van de heerlijkheid van Jezus

Zijn heerlijkheid zal ook haar heerlijkheid zijn

Zijn toekomst zal ook haar toekomst zijn:

Heersen op aarde 2 Tim 2:12, Openb 5:10 en Openb 22:5

In de prediking over de gemeente als bruidsgemeente van Jezus de Bruidegom is o.a. naar voren gekomen wat de Bruidegom is voor Zijn bruidsgemeente:

1. De basis van de relatie tussen de Bruidegom en de bruid is: liefde (een oproep om terug te gaan naar de eerste liefde voor Jezus)
2. De Bruidegom is in de eerste plaats de lossen van Zijn bruid. De bruid moest worden vrijgekocht uit de slavernij en Hij betaalde hiervoor een geweldige bruidsschat.
3. De Bruidegom moet het 'doelwit' van de bruid zijn.

Gaat het bij de Bruidegom in en bij alles om haar, het moet nu ook bij de bruid in en bij alles om de Bruidegom gaan.

4. De Bruidegom is het loon der smarten van de bruid.
De Bruidegom is de heerlijke 'vergoeding' voor alles wat wij om Zijns Naams wil hebben geleden. De vereniging met onze Bruidegom zal eens al onze tranen van onze ogen afwissen.

Vanmorgen wil ik nog iets nadrukkelijker stilstaan bij de relatie tussen Jezus en Zijn gemeente.

We zijn het lichaam van Christus

Met een nadruk op van Christus, we zijn Zijn eigendom

- ◇ Christus heeft Zijn gemeente lief
Jezus heeft Zijn gemeente zo lief dat Hij er alles voor over had, Hij heeft zichzelf tot in de dood gegeven
De gemeente is kostbaar voor het hart van Jezus
- ◇ Jezus is het hoofd
Col 1:18 Hij is het hoofd van de gemeente, het lichaam
Efz 1:22 en hem boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is
Efz. 5:23 evenals Christus het hoofd is Zijner gemeente

De gemeente moet onderdanig zijn aan het hoofd
Efz 5:24
- ◇ Christus is voor de gemeente gestorven
Mat 1:21 want Hij is het die Zijn volk zal redden van hun zonden
Hand 20:28 die Hij door het bloed van Zijn eigene verworven heeft

Bij de viering van de tafel des Heren gedenkt de gemeente de prijs die Christus heeft betaald om haar te stichten

- ◇ Christus bouwt de gemeente op
Efz 4:11-16 Jezus geeft ...

Hand 2:46-47

Jezus kwam op aarde niet om een levensbeschouwing te brengen, maar om een gemeente te vormen; een bruid te verwerven. De grondslag van het denken van de eerste christenen was dat een ieder die zich bekeerde direct aan deze gemeente werd toegevoegd en dat allen die gemeenschap met de Vader en de zoon hadden met elkaar verbonden waren.

- ◇ Christus beschermt de gemeente
Matth 16:18-19
In het NT lezen we dat Christus de gemeente beschermt. Hij verdedigt haar tegen de aanvallen van satan en Hij houdt haar in alle omstandigheden in stand.
- ◇ Christus reinigt de gemeente
- ◇ Christus is de voorspraak van de gemeente
- ◇ Christus bereidt de plaats van de gemeente
- ◇ Christus geeft groei aan de gemeente
- ◇ Christus houdt Zijn gemeente in stand
- ◇ Christus voedt en koestert Zijn gemeente
- ◇ Jezus is de hoeksteen

De gemeente als gezin van God

15-1-95

Dit wordt ook wel genoemd de gemeente als familie van God

In het NT zullen we tevergeefs zoeken naar de uitdrukking 'gezin of familie van God' als beeld voor de gemeente. Dit wil echter niet zeggen dat het beeld niet nieuwtestamenteel is. We vinden verschillende familiewoorden die erop wijzen dat de gemeente een familie/gezin van God is. De gemeente is niet zomaar een groep mensen, maar een familie. Bij dit beeld valt de nadruk op de intimiteit van de gelovigen onderling als gezin en de nauwe verbondenheid die zij hebben met hun Vader.

Familie/gezins-woorden

1. Broeders en zusters

Het woord broeder komt voor in handelingen en 130 x in de brieven van Paulus. In de gemeente wijst dit op een speciale geestelijke familierelatie tussen

- Christus en de christenen Rom 8:29 en Hebr 2:11-17
- Het meest tussen christenen onderling
 - 1 Tim 5:2 (als zusters)
 - Jac. 2:15 <> Kol 1:2
 - 1 Thess 4:6 <> 3 Thess 3:15
 - 1 Petrus 1:22

2. Kind

Joh 1:12 om kinderen van God te worden
Fil 2:15 onbesproken kinderen van God
1 Joh 3:1 dat wij kinderen van God genoemd worden

3. Zonen en dochteren

2 Cor 6:18 en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn
Gal. 4:6-7 gij zijt dus niet meer slaaf, doch zoon. Indien gij zoon zijt dan zijt gij ook erfgenaam door God
Rom 8:14 want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezén, maar gij hebt ontvangen de geest van het zoonschap

4. Huisgenoten

Efz 2:19-20 huisgenoten van God (genieten van familierechten)

1 Tim 3:15 het huis Gods (het huisgezin van God) dat is de gemeente van de levende God

5. Bovenal: het gezin heeft een Vader

Vanuit de hemel bekeken zijn wij, jij en ik een gezin, met één Vader die ons oproept tot Zijn hoop (Rom 12:1-2) en tot Zijn hart (Efz 2:4)

Rom 8:14 maar gij hebt ontvangen de geest van het zoonchap,
door welke wij roepen: abba Vader

Praktische betekenis

1. Indien de plaatselijke gemeente de familie van God is,

dan vormen de leden samen een geestelijke familie

De geestelijke familieband ontstaat door het aanvaarden van de heer Jezus Christus als verlosser, door de wedergeboorte.

We zijn geboren in de familie.

Joh 5:1 een ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren.

2. De gemeente als familie of gezin veronderstelt gemeenschap

Wat zijn kenmerken van een gezin? Deel zijn van een gezin betekent tenminste het volgende: voorrechten, verplichtingen (het is niet vrijblijvend) en verantwoordelijkheden (het is niet alleen ontvangen/consumeren).

Wat maakt een gezin een gezin?

- ◇ Onderlinge liefde
- ◇ Communicatie spreken en luisteren
- ◇ Bemoediging/aanmoediging
- ◇ Gehoorzaamheid
- ◇ Eenheid/hechtheid/openheid
- ◇ Correctie en vermaning
- ◇ Zorgzaamheid en oog hebben voor elkaar
- ◇ Het verstaan van elkaars noden
- ◇ Het besef te horen tot een sociale eenheid, waarin we ons aanvaard weten

- ◇ Een sfeer waarin je jezelf kunt zijn
- ◇ Een veilige plaats/bescherming
- ◇ Kinderen groeien naar zelfstandigheid
- ◇ Een plaats om te leren
- ◇ Priesterschap van de ouders
- ◇ Conflicten (niet krampachtig vermijden, maar leren omgaan met)

Is het de bedoeling dat een gezin als los zand aan elkaar hangt?

Is het de bedoeling dat de gemeente als los zand aan elkaar hangt?

Nee! Echte Bijbelse gemeenschap (Koinonia) was het meest wezenlijke principe van de eerst christenen, waardoor het leven, dat Paulus ‘de vrucht van de geest’ noemt kon ontwikkelen.

De eerste christenen kenden geen individualistisch christendom, maar leefden hun christelijk leven in gemeenschap met elkaar.

Christenen zijn niet wedergeboren om geestelijk individualisten te zijn. De geest van individualisme is een plaag van onze westerse maatschappij. Deze is ook van overheidswege bevorderd. (enkele voorbeelden noemen: economische zelfstandigheid, latrelaties)

Individualisme is je leven zodanig organiseren dat je van niemand afhankelijk bent en aan niemand verantwoording schuldig bent.

Het protestantisme heeft in het algemeen meer nadruk gelegd op het individu dan de gemeenschap. Maar al te vaak is de kerk gezien als een verzameling geredde zielen, in plaats van een gemeenschap van personen die met elkaar gemeenschap/relatie hebben.

Leven in gemeenschap staat tegenover een ‘ik’ gericht leven.

In een gezin draait het niet om ‘ik’, maar om elkaar en het NT geeft een aantal zeer belangrijke aanwijzingen over dit thema d.m.v. de volgende verzen:

Rom 12:5 “... zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkaar”

Rom 12:10 “weest in broederlijke liefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld”

Rom. 15:7 “daarom aanvaardt elkander, zoals ook Christus ons aanvaard heeft tot heerlijkheid Gods”

Rom 15:14 “... dat gij zelf reeds vol goedheid zijt, vervuld met alle kennis, in staat ook elkander terecht te wijzen”

Rom 16:16 “groet ... groet ... groet elkander met de heilige kus”

- Gal 5:13 “... maar dient elkander door de liefde”
- Gal 6:21 “verdraagt elkanders moeilijkheden”
- Efz 4:2 “... en elkaar in liefde te verdragen”
- Efz 5:21 “... en weest elkander onderdanig in de vreze van Christus”
- 1 Thess 5:11 “vermaant daarom elkander en bouwt elkander op”
- Col 3:13 “verdraagt elkander en vergeeft elkander”
- Efz 4:32 “maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend, zoals God u in Christus vergeving geschonken heeft”
- 1 Joh 4:7 “geliefden, laten wij elkander liefhebben”
- 1 Petrus 1:22 “hebt dan elkander van harte en bestendig lief”
- Hebr 10:25 “... maar elkander aansporen en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen”
- Jac 5:16 “belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkaar opdat gij genezing ontvangt”

3. Gemeenschap veronderstelt kleine groepen

Omdat de gemeente een familie/gezin is, moet de plaatselijke gemeente zich, voor zover mogelijk, zo vorm te geven dat een maximum aan gemeenschap en gemeenschapsleven bereikt kan worden.

Opgemerkt moet worden dat echte gemeenschap niet door mensen gemaakt kan worden. Echte gemeenschap komt tot stand door een beweging van de Heilige Geest.

We kunnen het dus niet zelf maken. We kunnen ons er wel naar uitstrekken, er een keuze voor maken en de Heilige Geest uitnodigen en ruimte geven om dit verder uit te werken.

Als we bereid zijn vol te zijn van de Heilige Geest, van het leven en het kruis van Christus centraal stellen en een bereidheid hebben te erkennen dat we van elkaar afhankelijk zijn, dan kan de Heilige Geest echte gemeenschap bewerken.

Dit kan in mijn ogen het beste wanneer de basisstructuur van het gemeente-zijn bestaat uit kleinere groepen, we noemen dat zelf de celgroepen.

4. De ordening in het gezin van God

Uit de vele “elkaar” aansporingen van Paulus blijkt duidelijk dat de gelovigen onderling zorg, zowel geestelijk als materieel, voor elkaar dienen te hebben.

Daarnaast geeft Jezus aan Zijn gemeente o.a. herders als leiders van het gezin.

Dit komt verder naar voren in de prediking over “de gemeente als kudde”

Tot slot:

Moet dit gezin dat wij als gemeenschap met elkaar vormen perfect zijn?

Een andere vraag: is er in ons midden een gezin dat van zichzelf kan zeggen: wij zijn een perfect gezin?

Indien ja, dan nodig ik mezelf nu uit om een maand of een week bij jullie te mogen komen wonen om te zien dat ...

Indien nee, waarom eisen we dan zoveel van elkaar? Laten we elkaar de ruimte geven om te groeien in ...

We zijn met elkaar onderweg.

Iemand zei eens: “wijs mij de volmaakte gemeente, dan ga ik er nu heen. Dan is vanaf dat moment dat ik er ben die gemeente niet meer volmaakt”.

De gemeente als priesterschap

Prediking zondag 19 februari, 12 maart en 2 april 1995

Lezen: 1 Petrus 1:22 tot 2:10

Openb 1:6 en Openb 5:10

In deze Bijbelgedeelten zien we een aantal beelden terugkomen van de gemeente:

- 1 Petrus 2:5 → geestelijk huis (een tempel)
- Heilig priesterschap
- 1 Petrus 2:9 → uitverkoren geslacht
- Koninklijk priesterschap
- Heilige natie
- Volk van God (Gode ten eigendom)

In deze prediking wil ik stilstaan bij: de gemeente als priesterschap en het priester zijn van alle gelovigen

Er wordt gesproken over heilig priesterschap:

Zie ook 1 Petrus 1:15

Het woord heilig heeft twee aspecten:

- a. gescheiden van; apart gezet
- b. toegewijd aan

Heilig is niet een gevoel, maar een manier van leven, een levenswandel. Het karakter en het gedrag van de gelovige behoort gevormd te worden in overeenstemming met Gods karakter en gedrag. Het gaat om een manier van leven die in heel ons zijn doortrokken is en waarin geen plaats is voor zonde.

“weest heilig, want ik ben heilig” → dit geeft aan dat God het kwade, de zonde niet kan zien en tolereren.

Hij ziet ons door het bloed van Jezus. Dit is ook de basis van waaruit we straks aan de tafel des heren mogen deelnemen.

Er wordt ook gesproken over koninklijk priesterschap:

De gelovigen staan in dienst van hun koning. Ze genieten Zijn bescherming, ze zullen delen in Zijn heerlijkheid en ze zullen met Hem regeren.

Priesterschap

We zijn ieder persoonlijk als kind van God, maar ook als volk van God, als gemeente geroepen tot priesterschap, tot het dienen als een priester.

Wat houdt het dienen als een priester in?

Wat is de taak van een priester?

Drie onderdelen van de taak van een nieuw testamentisch priester:

1. Het brengen van geestelijke offers 1 Petrus 2:5
2. Verkondiging 1 Petrus 2:9
3. Gebed, voorbede en zegenen o.a. Fil 1:3-11

Voor dat ik deze drie punten uitwerk wil ik eerst iets anders zeggen. In de loop van de kerkgeschiedenis, ongeveer vanaf de tweede eeuw is er iets scheef gegroeid in de gemeente. Het nieuw testamentisch priesterschap is toebedeeld aan 'speciale' mensen, aan priesters, later ook dominees en soms ook voorgangers. Er is daarmee een onderscheid gekomen tussen enerzijds 'priesters' en anderszins het volk; 'de leken'.

Wij geloven in het priesterschap van alle gelovigen. Daarmee geloven we ook dat er geen theologische grondslag is om bepaalde handelingen slechts aan bepaalde mensen toe te vertrouwen, zoals b.v. dopen en de tafel des heren. Hier heb ik vorig jaar een aantal keren over gesproken.

De taak van een NT priester, dus van jullie en mij als kind van God

Openb 1:6 → leert ons dat Jezus ons tot priesters voor Zijn God en Vader gemaakt heeft. als we Jezus aangenomen hebben als onze Verlosser, zijn we door Hem tot een priester gemaakt!!!
spreek dit eens uit naar je buurvrouw, buurman:

“je bent een priester voor God”

1. Het brengen van geestelijke offers die Gode welgevallig zijn: (1 Petrus 2:5)

Offers die God welgevallig zijn

Het gaat om offers die God welgevallig en aangenaam zijn, dat wil zeggen die door Hem geaccepteerd worden. En dat is het geval wanneer onze offers gebracht worden op grond van Christus' volmaakte offer aan het kruis.

Het gaat dus niet om onszelf, maar om God. Dit doet een beroep op onze zuiverheid van motieven waarom we een offer brengen. Een offer dus zonder enig zelfbelang of enige zelfgerichtheid, maar volkomen gericht op God en de ander.

God roept ons in Zijn woord op verschillende plaatsen op om offers te brengen. Je zou dus kunnen zeggen dat het onze roeping is om offers te brengen.

Het gaat om offers brengen niet uit een moeten → dit is een last, de wet produceert uiteindelijk de dood

Maar:

Uit liefde voor Hem → liefde werkt een willen uit en niet een moeten, liefde produceert leven.

Het gaat om het brengen van offers uit liefde en dankbaarheid!

Geestelijke offers

Het gaat om de hartsgesteldheid waarmee we het offer brengen.

Aan welke offers moeten we dan denken:

1.a. Het offer van ons eigen leven

Rom 12:1 → het is onze redelijke eredienst dat wij ons lichaam/leven stellen tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer.

Overgave!

1.b. Loffer Hebr 13:15

Loffer en dankzegging

Hoe brengen wij dank? Voorbeeld uit Afrikaanse cultuur. Zien we dingen als een recht? Of ontvangen we dingen als een voorrecht → dit geeft dankbaarheid.

Psalm 50: wie lof offert, eert God

Loffer: met onze lippen de dankbaarheid uiten voor wat Jezus voor ons gedaan heeft en waar God in heeft voorzien.

Niet ik-gericht, maar Jezus-gericht.

Lofprijzing = Jezus in het centrum van ons leven stellen.

1.c. Offer van weldadigheid (diaconia) Hebr 13:16

Goed doen, de ander ondersteunen.

Het gaat om de bediening naar elkaar.

1.d. Offer van mededeelzaamheid (Koinonia) Hebr 13:16

Het samen delen van ons leven, wat ons bezighoudt, goederen en geld.

1.e. Geldelijke offers Fil 4:18

Er is een geldelijke inzameling voor Paulus gehouden door de gemeente en deze is naar Paulus toegebracht. Paulus schrijft hierover zijn dank en spreekt dan van het hebben ontvangen van een welriekend, aangenaam, Gode welgevallig offer dat ze gebracht hebben.

1.f. Een offer van de wil Hebr 13:17 en 1 Petrus 2:13

In deze gedeelten wordt gesproken over onderwerping aan

Het is een offer van je wil/een keuze om leiderschap, herderschap in je leven te ontvangen. Dit past in Gods orde en Zijn zegen is hier ook aan verbonden. Het gaat niet om controle of klein houden.

Jezus onderwierp zich ook aan de wil van Zijn Vader

Jezus onderwierp zich ook aan de tijd van Zijn Vader

Slot:

Het brengen van een offer niet vanuit een moeten, maar vanuit liefde voor God en de ander!!!

Heel veel aanmoedigingen in de NT brieven hebben te maken met het liefhebben van God (inclusief een heilige levenswandel) en het liefhebben van elkaar (Koinonia en diaconia)

2. Verkondiging van de grote daden van God (1 Petrus 2:9)

We zijn geroepen tot:

- getuigenis
- evangelisatie
- zending

De verkondiging van het goede nieuws, van Gods handelen in de geschiedenis, in ons persoonlijk leven en in de toekomst.

De opdracht tot verkondiging en getuigenis staat centraal in Gods plan met de wereld. De grote zorg, kracht en prioriteit van de eerste gemeente was de verkondiging (in de vorm van getuigenis en niet in de eerste plaats in de vorm van prediking) van het goede nieuws omtrent Jezus en de opstanding; het getuigen van hetgeen men gezien, gehoord en ervaren had.

Deze taak van de gemeente past in Gods plan; de vervulling van de grote opdracht. De verwerkelijking van Gods plan is afhankelijk van de uitvoering van deze taak door de gemeente.

God heeft er voor gekozen om Zijn plan tot voleinding te brengen door gebruik te maken van mensen zoals jij en ik. Dit is overigens voor mezelf een van de meest onbegrijpelijke dingen. De gemeente is een instrument in Gods handen.

De fundamentele prioriteit van de gemeente en van een christen is om God te verheerlijken. Evangelisatie (in woord en daad) is de eerste prioriteit in de taak van gemeente in de wereld. Binnen de eigen gemeenschap willen we in de komende tijd nadrukkelijker zoeken naar mogelijkheden om deze taak die God aan ons heeft toevertrouwt, waartoe Hij ons waardig acht, ook verder te kunnen uitwerken en oppakken. Iemand schreef: "wat de mens nodig heeft is bevrijding van de macht van de zonde en dat Hij in gemeenschap wordt gebracht met de levende God en met medegelovigen. Wat nodig is, is radicale evangelisatie die mensen roept tot Jezus Christus en Zijn lichaam en tot

identificatie met de mensen om wie Jezus gaf. Mannen, vrouwen, kinderen, tieners en jeugd hebben het nodig dat hun zonden vergeven worden; zij dienen wedergeboren te worden door de herscheppende kracht van de Heilige Geest. Zij dienen te weten dat dit inhoudt om trouw te zijn aan Jezus als heer en heiland, met een totale gehoorzaamheid aan hem op ieder gebied van het leven.

Een evangelisatie van goedkope genade die niet oproept tot ware hedendaagse trouw aan Christus als heer en niet oproept tot discipelschap is geen ware evangelisatie”.

1 Cor 5:19-21

Aan ons is het woord der verzoening toevertrouwd.

Wij zijn gezanten en in de naam van Jezus Christus mogen we vragen: laat u met God verzoenen.

Evangelisatie is ook het leven als een getuigende gemeenschap.

1. Gebed, voorbede en zegenen

Dit is geen Bijbelstudie over gebed, voorbede en zegenen.

Er is een uitgebreide studie over dit onderwerp in het kader van de fundamenteelstudie. Het gaat vanmorgen om een aantal elementen.

- Gebed, voorbede en zegenen:
- Een heel belangrijk onderwerp
- Een onderwerp waar je je heel snel schuldig over kunt voelen
- (Paulus schrijft ergens: “bidt zonder ophouden”)
- Een onderwerp waarbij het niet alleen gaat om het weten, maar ook om het doen
- Misschien wel het onderwerp waar mensen (incl. Ikzelf) het meeste keuzes voor hebben gemaakt: “Heer, ik ga meer bidden”, maar wat iedere keer op de een of andere manier niet lukt

Welke waarde heeft gebed in jou/mijn leven?

Bijbellezing:

- Lucas 11:1-4
- Hebr 4:16 en 11:6
- 1 Tim 2:1-6
- Fil 1:3-11 en 4:6-9

Gebed heeft te maken met religieuze gevoelens, die met name tot uiting komen in de vorm → maar gebed heeft in de eerste plaats te maken met ons hart.

Hoe bidden: ik ben geleerd om met gevouwen handen en gesloten ogen te bidden. Niets verkeerd aan, maar staat nergens in de bijbel. Wat er wel staat: geknield, met aangezicht op de grond, met opheven handen

Voorbeeld van gebedswandelingen

Voorbeeld van gebed in een vergadering

3.1. Gebed “Heer, leer ons bidden” → het onze Vader

Lucas 11:1-4 het onze-Vader-gebed

Ook de discipelen vonden het moeilijk om te bidden:

Zij vroegen aan Jezus: “Heer, leer ons bidden”

Zij hadden de kracht en uitwerking gezien in het leven van Jezus van gebed en dit had hen hongerig gemaakt. “Heer, leer ons

Jezus leert hun het ‘onze Vader’; je kunt ook zeggen: ‘dit is het discipelengebed.’

Wanneer gij bidt: dit veronderstelt dat ze bidden.

Dit gebed is een richtlijn voor al onze gebeden.

A. Onze Vader

De zekerheid dat God in de hemel onze Vader is als je met hem spreekt

B. Uw Naam worde geheiligd → dit is aanbidding

Het eerste gedeelte richt zich op God.

* geheiligd = apart gezet

God wordt op de eerste plaats gezet.

Wat ook onze persoonlijke zorg is of de nood om ons heen, ondanks dit alles; dat we God op de eerste plaats durven te zetten.

Hebr 11 → want wie tot God gaat, moet geloven dat Hij bestaat.

C. Uw koninkrijk kome → in de toekomst? Niet alleen; ook nu!

Uw koninkrijk kome betekent: ‘ik reken erop dat Uw koninkrijk zich nu zal openbaren in mijn situatie’. Dat Jezus er zal komen en Zijn overwinning. Het is eigenlijk een uitnodiging met een verwachting in plaats van alleen een belijdenis van een geloof.

D. Uw wil geschiede → we leveren onze eigen verlangens, gedachten, enz. In bij God en zeggen: ‘niet mijn wil, maar Uw wil geschiede’. Een volkomen overgave aan de wil van God.

Gebed maakt verschil uit

De kracht van onze bediening, van ons werken voor de Heer ligt niet in datgene wat je weet, wat je toepast aan principes of methodes, maar in onze relatie met de Heer, in de mate van vertrouwelijke omgang met Hem.

Niet het verkrijgen van dingen, maar het beter kennen van God

Vaak wordt het gebed beschouwd als een middel om dingen te verkrijgen voor onszelf. De Bijbelse opvatting van gebed is dat we hierdoor in de eerste plaats God zelf beter kunnen leren kennen. Vertrouwelijke omgang met Hem.

Gebed voedt het leven van God in ons

In het leven van de natuurlijke mens is geen plaats voor het gebed. We horen wel zeggen dat een mens eronder zal lijden in z'n leven als hij niet bidt; daar ben ik niet zo zeker van. Wat er wel onder zal lijden, is het leven van de Zoon van God in hem, dat gevoed wordt niet door aardse spijs, maar door gebed. Als iemand wordt wedergeboren, wordt het leven van de zoon van God in hem geboren, en hij kan dat leven of laten verhongeren, of het voeden. Het gebed is de manier waarop het leven van God wordt gevoed.

E. Geef ons elke dag ons dagelijks brood → het gaat hier om een bede: we slaan onze blik naar binnen en leggen onze noden, behoeften aan Hem voor en belijden onze zonden. Het gaat in de eerste plaats eigenlijk om een hartshouding: 'Heer, wij weten en erkennen dat wij in al onze bestaansmogelijkheden en behoeften en noden afhankelijk van U zijn'. Daarnaast gaat het om de concrete bede dat God zal voorzien.

Bidden is niet het proberen over te halen van God om iets te doen waar wij denken dat Hij geen zin in heeft.

God weet wat wij nodig hebben. Toch wil Hij gebeden zijn. Simpelweg omdat wil dat wij van onze kant ons deel doen en Hij zich daarin met ons wil verbinden.

F. Vergeeft ons onze zonden (schulden) → als we God aanbidden, Hem verheerlijken, dan zien we onszelf in het licht van God en ontdekken we nog dingen, zonden die opgeruimd moeten worden.

Het opruimen van zonden, het vragen van vergeving is heel essentieel voor je gebedsleven: Goddelijke leiding wordt ten allen tijde geblokkeerd door zonde.

G. Want ook wijzelf vergeven een ieder

Als ik niet vergeef, dan kan God mij mijn zonden niet vergeven (Mat 6:15) - mijn zonde/zondig zijn is vergeven bij mijn bekering/wedergeboorte en door het verlossingswerk van de Here Jezus ben ik uit genade vergeven -

Mat 18 → het zelf niet vergeven van zonden van een ander werkt als een foltering.

3.2. Voorbede: ons gebed gaat naar de mensen en de noden om ons heen

Bijvoorbeeld: het is een opdracht om te bidden voor →

1 Tim 2:1-2 bidden voor koningen en hooggeplaatsten.

Bid je wel eens voor de burgemeester en de gemeenteraad?

Dit is vaak een deel van de voorbede op de laatste zondagmorgen van de maand als we bidden voor Goes e.o.

Het priesterschap van alle gelovigen betekent dat een gelovige zelf toegang tot God heeft. (in het OT was dit alleen door 'tussenkomst van de priester') maar het priesterschap van alle gelovigen betekent ook dat een gelovige mag optreden als priester voor een ander: het gaat om een tweeledige taak →

- Het vertegenwoordigen van God bij de mensen
- Het vertegenwoordigen van de mensen bij God

Vrucht van dankzegging en voorbede: het geeft bewogenheid/betrokkenheid bij Fil 1:3-11

In dit Bijbelgedeelte zien we dat Paulus aangeeft dat hij voor de gemeente, de mensen te Filippi bidt.

Wat kunnen we hieruit leren:

- Paulus heeft een intensief gebedsleven voor anderen
- Paulus dankt in de eerste plaats God
- Paulus bidt met blijdschap, omdat ze deel hebben aan het evangelie en aan de verkondiging van het evangelie door Paulus, omdat deze gemeente Paulus financieel ondersteunt. Financiële ondersteuning en betrokkenheid weerspiegelt een harts-/geestelijke betrokkenheid en laat deze betrokkenheid ook groeien.
- Paulus heeft geloof voor de Filippi: 'God zal Zijn werk dat Hij in hen begonnen is afmaken'.
- Paulus ziet op datgene wat God doet in hun leven: hij weet en ziet dat God een goed werk in hen is begonnen..
- Zo te denken spreekt voor Paulus vanzelf, omdat hij de Filippi op zijn hart draagt.
- Dit woord 'denken' betekent in het Grieks: gezindheid, instelling, hartshouding. Ik geloof dat er een relatie ligt tussen het op zijn hart dragen, de betrokkenheid en bewogenheid voor de Filippi en het regelmatig bidden voor de Filippi. Gebed werkt bewogenheid en betrokkenheid uit naar iemand anders. Wat kunnen we over een ander bedenken? Fil 4: 8-9 wat waar is, wat waardig is, wat rechtvaardig is, wat rein is, wat beminnelijk is, wat welluidend is, wat deugd heet en wat lof verdient
- Na denken, dankzegging volgt vanuit een hartsbetrokkenheid
- In vers 9 en 10b de voorbede voor de Filippi en dit werkt naar mijn ervaring weer een verdere betrokkenheid uit.

- Gebed verandert niet de dingen/de ander, maar verandert mij
- Het feit is niet zozeer dat 'het gebed iemand anders, de dingen of omstandigheden verandert', als wel dat gebed mij verandert en ik 'de dingen of omstandigheden' anders ga zien.
- Onderzoek je zelf eens: bidt je in een moeilijke situatie in een relatie met iemand anders dat die ander tot het inzicht komt om te moeten veranderen; dat God die ander verandert of vraag je in de eerste plaats dat God jou verandert?

Soms moeten we ook leren genoeg te nemen met de omstandigheden Fil 4:11.

3.3. Zegenen

Een ander onderdeel van de priesterlijke taak die we hebben is zegenen. Zegenen is het belijden van de heerschappij van Jezus. Zegenen is namens Jezus de vrede/shalom doorgeven aan de ander.

1 Petrus 3:9 → maar zegent integendeel

De zegenbede van Paulus:

“genade zij u en vrede van God, onze Vader en van de Here Jezus Christus”

Genade spreekt van de glimlach van God (het is verwant aan het Jiddische woord 'gein') het Griekse woord dat Paulus gebruikte heeft de inhoud van het Hebreeuwse woord shalom: welzijn in ieder opzicht, naar geest, ziel en lichaam.

Zegenen vraagt een actieve opstelling

Zegenen is dus bidden voor de ander gericht op datgene wat God doet in de ander - zijn/haar leven en is niet gericht op een 'probleem' op zich.

Waardoor kan mijn/jullie priesterlijke taak van gebed, voorbede, zegenen belemmerd worden? Belemmeringen zijn o.a. →

1. Negatief denken en spreken over de ander

Dit is eigenlijk het tegenovergestelde. Negatief denken en spreken over een ander is negatief bidden en zegenen.

We geloven in de kracht van ons gebed en ons zegenen. Zo hebben ook onze negatieve woorden kracht en een uitwerking; alleen een negatieve. De meest extreme vorm hiervan is iemand vervloeken. Maar ook kunnen we denken aan het over iemand roddelen (Jac 4:11; oordelen (Mat 7:1-6); of lasteren (1 Petrus 3:9)

2. Het gezondigd hebben tegen iemand

Het tegen iemand gezondigd hebben, anders dan in punt 1 genoemd en hiervoor nog geen vergeving gevraagd hebben.

3. Het in iemand teleurgesteld zijn en de afwezigheid van vergeven/vergeving

Een negatieve ervaring met iemand kan zo ver doorwerken dat het heel moeilijk is de ander te vergeven. Eén van de gevolgen is dat je gefolterd wordt; vaak in je denken, met soms een uitwerking naar je beenderen/lichaam (Mat 18:34)

Ook is het dan vaak niet meer mogelijk om voor die ander te bidden.

4. Jaloersheid en zelfzucht

Het de ander niet gunnen van een zegen, gave, bediening enz. Of het heel moeilijk vinden dat God het die ander wel geeft en jij je afvraagt: “ja, maar ik dan ...?”

5. Angst om afgewezen te worden

Je laat je weerhouden door je angst om door degene waarvoor je wilt bidden afgewezen te worden.

Je laat je weerhouden door anderen die je zien. Het moeilijk vinden om in een groep met mensen te bidden.

6. Het niet (voldoende) kennen van de autoriteit die we in Jezus gekregen hebben

De naam van Jezus is boven alle naam (Fil 2:9) in die naam mogen we bidden en zegenen (Mat 18:19-20)

Om te kunnen bidden en zegenen hebben we autoriteit gekregen.

Bidden in de naam van Jezus betekent dat we tot de Vader spreken; niet op grond van wie we zijn, maar op grond van wie Jezus is.

Bidden in de naam van Jezus betekent dat we optreden in Zijn plaats, als Zijn vertegenwoordiger in die (gebeds)situatie.

Voorbeeld van de politie die in de naam der wet aan de deur komt.

7. Ongeloof en twijfel

Je denkt: ‘*mijn gebed is niet belangrijk*’

8. Geen tijd, dat doen anderen (bv. de voorganger) wel

Je denkt dat het veel tijd van je kost. De vraag is niet: ‘heb ik er tijd voor’, maar de vraag is: ‘vind ik het zo belangrijk dat ik er prioriteit aan wil geven’.

Als iedereen denkt: ‘dat doen anderen wel’, dan doet dus niemand het!

9. Bidden/voorbede/zegenen vind je saai

Het is een levensadem. Vind je ademen ook saai? Ademen zorgt wel dat je leeft.

De weg om van deze belemmeringen af te komen, waardoor er ruimte ontstaat om voor de ander te bidden →

Afhankelijk van de aard van belemmering:

- Maak een studie over gebed
- Maak nieuwe keuzes, stel prioriteiten
- Belijdenis
- Vergeving geven
- Bekering